

Glòria Marcos, coordinadora general d'Esquerra Unida, encapçala les llistes del Compromís i les ires del PP. Demana que aquells que han impulsat l'acord fiscalitzen un hipotètic Consell d'esquerres, i diu que l'Estatut és una "traïció" als valencians.

"Si pogueren, em dirien avortista menjaxiquets"

El Compromís pel País Valencià va costar de parir, però ara sembla que tant la societat com els partits que l'integren l'han paït bé, fins i tot allà on hi havia més tibantors.

—Funciona bé, fins i tot diria que molt bé. L'encert no ha estat només la pluralitat, sinó pactar que fariem una campanya a la italiana, en què cadascú conserva la pròpia identitat sota una proposta de pacte preelectoral.

—Semblava que obtindrien, indefectiblement, 10 diputats, però hi ha enquestes que en preveuen 11 i 12. 10 seria un resultat normal, 11 o 12 un èxit, i 8 un fracàs?

—Mai no he previst xifres. Siguen els diputats que siguen, m'agradaria que foren determinants per a fer fora el PP i evitar el bipartidisme. Aquest és l'objectiu, un objectiu qualitatiu, no numèric.

—Encara que foren 8 diputats, i el PSPV-PSOE en tinguera 42?

—Sí.

—Té la sensació que hi haurà votants del PSPV-PSOE i d'ERPV que votaran el Compromís?

—Sí, hi haurà gent afiliada a uns altres partits que ens votarà. Em preocuparia molt, en aquest sentit, que alguns intentaren silenciar la nostra veu durant la campanya. Seria terrible que el PSPV instara els mitjans de comunicació que controla, com ara TVE, a fer un cara a cara amb l'exclusió expressa del Compromís.

—No ha de tenir por. Camps només vol debats amb el tripartit.

—Però miren de fer creure a la gent que no hi ha propostes diferents. L'altre dia, al debat organitzat per la Universitat de

València, Camps no hi va assistir, i Pla va dir: "Aleshores no hi haurà debat." No, és clar que hi haurà debat! Les nostres propostes no són les mateixes que les del PSPV. Volen conrear el vot útil.

—Alguns dels 16 punts aprovats per Esquerra Unida i Bloc són difícilment assumibles pels socialistes. Seria molt dura, una negociació futura?

—Serà un procés molt dur que tindrà més o menys èxit segons la força del Compromís a l'hora de negociar. Serà més fàcil si el teixit de complicitats que han donat lloc al Compromís no es desmobilitza i continua demanant allò que ha estat clau per a crear el Compromís: el Compromís pel Territori, el Compromís pel Valencià i alguns altres haurien de ser presents en la negociació.

—A taula?

—Mire, el moviment feminista era potent, però quan algunes dones van ocupar espais institucionals va disgregar-se, i molts dels seus pressupòsits històrics van quedar a mig camí. Els que han donat lloc al Compromís hauran d'estar alerta, a fi d'evitar incompliments posteriors.

—Parlem de qüestions de govern. Per exemple, a vostès se'ls identifica amb la moratòria urbanística.

—Cal una moratòria de dos anys, però això no significa aturar tota l'activitat econòmica. El 55% de l'activitat urbanística als països europeus té a veure amb el redreçament dels centres urbans i amb la recuperació d'edificis dels anys cinquanta. Podem tendir al model europeu, de compactar les ciutats. A l'estat espanyol hi ha quatre milions de possibles demandants d'habitatge, cal crear un mercat

públic de l'habitatge, que hi haja més habitatges per al lloguer.

—I això afecta PAI molt importants?

—És que no són possibles! Les previsions d'Acció Ecologista – Agró són d'urbanitzar 400 milions de metres quadrats i de fer 95 camps de golf. Són 750.000 nous habitatges per a dos milions i mig més de persones. Només el PAI de Mundo Ilusión [a Orpesa i Cabanes] demana tanta aigua com la ciutat d'Albacete: són 400 milions de metres quadrats, com si de sobte aparegueren quatre ciutats com Barcelona i tota la seua àrea. Ni aigua, ni recursos, ni serveis públics... No, no és possible.

—El PSPV-PSOE no és tan restrictiu, en aquest camp.

—El tripartit i l'actual Govern d'Entesa ho han pactat. Per nosaltres, és una qüestió cabdal. Aquest, els serveis públics, les polítiques d'igualtat, el valencià, la cultura... Són temes fonamentals que seran a la taula. Fins a quin punt? Segons la força que ens donen els ciutadans i les ciutadanes, i segons la mobilització de la societat civil a la qual això li importa.

—No els fiscalitzaran tant com al PP.

—Doncs seria un error. Els ciutadans i les ciutadanes han de governar, això és la democràcia participativa.

—Com afectaria l'economia valenciana l'aturada de la construcció prevista al Baix Segura o a les Marines?

—La construcció vol dir rehabilitar centres històrics, per compactar ciutats, per rehabilitar edificis. Els rendiments empresarials de la rajola al País Valencià són el 26% de tots els rendiments empresarials. I originen l'ocupació més precària i on més sinistralitat laboral hi ha. És un model de relacions laborals absolutament insostenible. Aquest 26%, en el cas de l'estat espanyol és entre 10 i 12 punts inferior. Cal diversificar l'economia. El País Valencià té un espai finit i irreversible. Aquest model mata una de les activitats econòmiques importants, el turisme. Ací discuteixen si el País Valencià és Califòrnia o Florida, però és Torrevella i Benidorm. A Sant Miquel de Salines han construït 3.000 unitats familiars, i l'aigua té nitrats i pesticides. I en projecten 7.500 més. És inassumible!

—Si el PP s'esgarrifa en imaginar-se vostè de consellera, ja no dic res dels grans constructors d'aquest país...

—Segurament els faig més por encara.

A mi em fan por ells. Passes pel tros de territori que passes...

—**Com li dirà a un llaurador que no podrà vendre les seues fanecades?**

—El terreny i la plusvàlua són de propietat privada. Cal canviar-ne la filosofia, i ho permet la Constitució, l'article 47. La filosofia és que allò que no es protegeix és construïble. No, el terreny ha de ser públic, i la plusvàlua no s'ha de repartir el 90% a l'àmbit privat i el 10% al públic. I, sobretot, cal garantir la renda agrària dels llauradors.

—**Una altra patata calenta és la inseguretada ciutadana...**

—És un problema de prevenció. El model de població dispersa fa sorgir necessitats impossibles.

—**I a algú que viu a un xalet i se sent insegur vostè què li recomana, que contracte seguretada privada?**

—La seguretada ha de ser pública, però calen mesures de prevenció. Com més exclusió social, com més diferència social, com menys s'acompleixen els drets humans, hi ha més delinqüència i inseguretada. No podem apostar per un País Valencià on el 20% de la població es trobe per sota del llindar de la pobresa. Hem de tendir a una societat amb capacitat sancionadora i inspectora, que persegueisca una determinada generació de capitals.

—**Faria ús de la clàusula Camps prevista a l'Estatut, si és que té cap validesa legal, a fi d'assolir competències que ja tenen unes altres autonomies?**

—Fer aquest estatut fou una traïció al País Valencià. Volem un model de finançament suficient, no perquè ho diga l'Estatut, perquè la clàusula Camps no té cap valor, sinó perquè es puga negociar amb el govern estatal un mecanisme multilateral que garanteisca els mecanismes de finançament. Volem un estat federal i solidari. No pot ser que les comunitats més riques siguen cada vegada més riques i el percentatge de les pobres siga cada vegada més baix. Passa que el País Valencià és a la cua de tots els indicadors de polítiques socials. Nosaltres condicionem una part del finançament a l'anomenada "cartera bàsica dels drets ciutadans".

—**En la qual no hi ha l'AVE...**

—No. Per a nosaltres és una infraestructura cara, ambientalment impossible i que tan sols afecta el transport de viatgers. Cal millorar la gran velocitat en el transport de viatgers i de mercaderies. I apostar per les xarxes intercomarcals, pel

corredor mediterrani. És tan important guanyar mitja hora per a anar a Madrid? Nosaltres defensem que la despesa pública en infraestructures tinga una altra utilitat. Quan tindrem el Xàtiva-Alcoi? O el tren Gandia-Dénia? O el port de Sagunt?

—**Quina seria la relació amb els territoris de parla catalana, en cas que arriben al Consell?**

—Intenses. Nosaltres, EUPV, ja tenim relacions especials amb gent de Catalunya i de les Balears perquè compartim llengua, cultura, problemes ambientals, de gestió de les infraestructures, propostes territorials de turisme...

—**Parlem una miqueta de Canal 9. Vostè no hi apareix gaire, però sempre**

ofertes en castellà. Els nostres alumnes han de saber que es pot jugar en valencià i sentir pel·lícules en valencià.

—**Han criticat que ningú no consultara els valencians sobre la celebració de la Copa d'Amèrica. Com es materialitza, la democràcia participativa?**

—De maneres diverses, com per exemple les consultes populars.

—**Farien referèndums?**

—Sovint són qüestions que afecten localitats concretes. La Generalitat i els ajuntaments podrien fer determinades consultes. Municipis com Xirivella o Petrer, on governem, practiquen els pressupostos participatius. La democràcia no és sols escollir els nostres representants

que hi va, parla de la República...

—Em sembla curiós, perquè també reivindicue més qüestions. No sóc solament roja, sinó que, si pogueren, també em dirien avortista menjaxiquets.

—**El president de RTVV hauria de ser escollit per dos terços de les Corts?**

—Cal que siga escollit per professionals amb garanties. No volem que la televisió pública acabe privatitzada, políticament. Cal garantir-ne l'accés no sols als partits, sinó també als col·lectius socials, i acompanyar-la d'un Consell de l'Audiovisual amb capacitat normativa i sancionadora.

—**Plenament en valencià?**

—Sí. És necessari. Hi ha moltes més

cada quatre anys. Qui és corresponsable en la presa de decisions, ha d'implicar-s'hi.

—**Per la seua trajectòria, li agradaria ser consellera d'Educació?**

—No tinc presumpció de cap càrrec a l'executiu, si bé vull ser allà on es prenen les decisions que afecten la vida dels ciutadans i les ciutadanes. Sempre he pensat, això sí, que quan algú gestiona una part de l'executiu, n'ha de tenir algun coneixement. El contrari són els tecnòcrates.

Victor Maceda